

Kako prepoznati stisko?

V Mislinji skupaj z duhovniki o depresiji in samomorih

»Sedaj mi dajte odvezo, potem bom naredil samomor!« Na vprašanje, kaj storiti v takem primeru, so poskušali odgovoriti na srečanju v Mislinji.

Pastoralna služba mariborske škofije in Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije (IVZ RS) sta v sredo, 11. maja, v Slomškovem domu v Mislinji pripravila izobraževalno srečanje z naslovom: *Kako prepoznavati depresijo in kako preprečevati samomor*. Srečanja, ki spada v sklop izobraževanj v okviru evropskega projekta za preprečevanje depresije, se je udeležilo nad trideset duhovnikov in drugih laičnih cerkvenih sodelavcev. Kot je povedal doc. dr. Andrej Marušič, je depresija najbolj pogostna duševna motnja, ki prizadene velik del populacije in je med najpomembnejšimi dejavniki tveganja za samomor. Prav Koroška in Savinjska regija sta v Sloveniji najbolj obremenjeni in izstopata po številu samomorov.

»Duhovniki in pastoralni sodelavci se srečujemo z ljudmi, ki o tem razmišljajo (o samomoru), se želijo o tem pogovoriti ali nam te stvari nakažejo. Večkrat pa ljudje te stvari prikrivajo na različne načine. Zato se mi zdi takšen seminar, takšna refleksija zelo velika pomoč, ne samo za naše delovanje, ampak tudi za nas same. Kajti tudi v naših, duhovniških vrstah, samomor ni odsoten. Samomor še vedno ostaja tabu, o katerem je zelo težko govoriti,« je v prvem predavanju dejal prof. dr. Vinko Potočnik. Pokazal je na veliko obremenjenost duhovnikov, ki se s samomorom in depresijo velikokrat srečujejo od začetka do konca, od suma, da je nekdo zbolel, do pogreba samomorilca in srečevanja z njegovo družino in svojci. Večkrat se duhovniki znajdejo pred dilemo, kako ravnati. Tako rekoč vsi so se v

spovednici že srečali z depresivnimi in k samomoru nagnjenimi ljudmi. Kaj storiti, zavedajoč se zaveze spovedne molčečnosti, ko spovedanec ne želi, da bi koga obvestili? Na drugi strani pa Potočnik ugotavlja, da je v Sloveniji »velika toleranca« do samomora. Ob tem je poudaril, da je potrebno razlikovati med dejanjem, ki je obsodbe vreden greh, in storilcem, ki ga nima nihče pravice soditi. »Samomor ni samo tragedija posameznika in njegovih najbližjih, ampak je to tragedija tudi za družbo,« je dejal Potočnik. S to tezo se je strinjal tudi doc. dr. Andrej Marušič, ki je v predavanju pokazal na povezavo med depresijo in samomorilnostjo. »Dve tretjini teh, ki so depresivni, sploh ne zaide na zdravljenje,« je povedal. Čeprav je danes depresija, kot večina drugih poznanih duševnih bolezni, ozdravljiva. Slednje je v delavnici po predavanjih potrdil tudi psihiater iz ljubljanske psihiatrične klinike mag. Urban Groleger. »Duševna motnja ne spremeni imena in priimka osebe,« je dejal dr. Marušič. Kljub temu so duševni bolniki v družbi in domačem okolju na neki način zaznamovani. Tudi na tem področju si pri IVZ RS prizadevajo doseči premike v razumevanju in sprejemanju bolnikov. V nadaljevanju je pokazal na znake depresije (žalost, neprespanost, negativno razmišljanje itd.) in posledično na samomorilske misli. Take spremembe pri človeku najprej opazijo bližnji, med njimi tudi duhovniki in laični cerkveni sodelavci. Zato tudi strokovno srečanje v okviru evropskega projekta preprečevanja in zmanjševanja depresije - EAAD v Mislinji. Nekaj dragocenih podatkov in navodil, kako prepoznati in se odzvati na depresijo, so navzoči dobili na že prej omenjeni delavnici, ki jo je vodil mag. Groleger.

K. S.